

ница. Отъ ржкописитѣ, освенъ едно пергаментно евангелие, нѣма ни единъ отъ епохата преди 1470 г., възобновяването на манастира, всичко е отъ XV — XVIII столѣтие. — Подиръ обѣдъ съ Константиновича дешифрирахме телеграми, Константиновичъ не преписалъ ключа (!), досадна работа. Следъ това писахъ на Зоре въ Дубровникъ обширно литературно писмо (напечатано въ „Slovinac“) jezikom dubrovačkim [на дубровнишки езикъ]; на Константиновича много се хареса. — Lascelles пристигна. Азъ се преселихъ въ жгловата стая. — Вечеръта бѣхъ у Неофита. Разпитва много за Чехия; за особеностъта на католишката литургия и литургическитѣ книги. За положението на България преди Одринския миръ, безъ черкви, камбани, не смѣли да носятъ цвѣтни калеври. Лично не познавалъ Софрония Врачански, не говори много за него, билъ, каже, неученъ човѣкъ, не излизалъ вънъ отъ България да се учи. Богориди билъ неговъ роднина, ала не знае каква. Стефана ки Богориди разбиралъ български, ала „не хортувалъ“ (Неофитъ лично го познавалъ). Неофитъ билъ при него за фермана на Рилската черква следъ 1833 (пожара). За постройката на черквата, за бинитѣ (крилата) на сегашната постройка. Хрелина кула въ стария манастиръ преди пожара била по-близу до вратата. Старата черква (на мѣстото на сегашната) била хубава малка, живописъта въ нея била нова; въ новата черква следъ постройката ѝ избухналъ вжтре пожаръ. Говори много за Стоилова и Константиновича, харесватъ му. За Цанкова се произнесе не ласкаво, билъ латинецъ, работилъ за унията. Рилскиятъ манастиръ ималъ метоси въ Солунъ, Чирпанъ, Т. Пазарджикъ, Пловдивъ, Кюстендилъ, Дупница, София, много нѣщо е отишло на вѣтъра. Тукъ имало монаси отъ всѣкъде, лексикографиченъ материалъ, отъ Македония, Родопитѣ, Тракия, Търновската епархия, обаче, отъ Котелъ и т. н. никого. Осжда старославянский правописъ, не може да се пише като Остромиръ. — Имаше тукъ единъ македонецъ бѣжанецъ селянинъ у Константиновича, предлага (почти продава) детето си — момче, не могълъ да го отгледа. Македонска практика — това порано ставало и въ Цариградъ (сф. Ташикмановъ). — Единъ красничавъ [хидропикъ] лудъ монахъ, изолиранъ въ една келия. — За барометъръ намъ ни служи вонята отъ манастирскитѣ нуждници. — Вечеря. Отведнажъ се напълни съ гости. Mr и Mme Lascelles и две момчета, новиятъ софийски полицмейсторъ, Цаневъ. Той разправя за превземането на София отъ руситѣ, билъ драгоманинъ на австрийския консулъ Waldhart; 1000—2000 коли на турски бѣжанци се събрали въ Балиефенди и били пленени отъ рускитѣ черкези и шопи, и до сега се намиралъ м а р г а р и т ѣ тукъ-таме у шопкинитѣ отъ този пленъ; воловетѣ на тѣзи пленници били повечето реквизирани отъ българитѣ. — Въ недѣля избѣга единъ тукашенъ